

I

(Meddelanden)

EUROPAPARLAMENTET
RÅDET
KOMMISSIONEN

INTERINSTITUTIONELLT AVTAL

av den 22 december 1998

om gemensamma riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet

(1999/C 73/01)

EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR I SAMFÖRSTÅND ANTAGIT DESSA RIKTLINJER

med beaktande av den förklaring (nr 39) om gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet som regeringskonferensen antog den 2 oktober 1997 och som bifogats Amsterdamfördragets slutakt, och

av följande skäl:

- (1) För att gemenskapslagstiftningen skall vara överskådlig och för att allmänheten och näringslivet skall kunna förstå den väl är det av avgörande betydelse att gemenskapens rättsakter formuleras klart, enkelt och exakt. Detta är nödvändigt även för att gemenskapslagstiftningen skall kunna genomföras korrekt och tillämpas på enhetligt sätt i medlemsstaterna.
- (2) I enlighet med EG-domstolens rättspraxis kräver rättssäkerhetsprincipen, som är en del av gemenskapens rättsordning, att gemenskapens lagstiftning är klar och exakt och att dess tillämpning är förutsebar för medborgarna. Detta är särskilt viktigt när det rör sig om en rättsakt som kan ha ekonomiska konsekvenser och som innebär åligganden för enskilda, så att de berörda har möjlighet att få reda på den exakta omfattningen av de förpliktelser som åläggs dem.
- (3) Riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet bör därför fastställas i samförstånd. Dessa riktlinjer skall tjäna som vägledning för gemenskapsinstitutionerna när de antar rättsakter, liksom för dem som inom gemenskapsinstitutionerna medverkar till att utarbeta och utforma rättsakter, oavsett om det är fråga om att utarbeta den ursprungliga texten eller de olika ändringar som den genomgår under lagstiftningsförfarandet.

- (4) För att säkerställa att dessa riktlinjer tillämpas korrekt skall de åtföljas av lämpliga åtgärder som varje institution skall besluta om för egen del.
- (5) Institutionernas juridiska avdelningar, inbegripet deras juristlingvister, bör få en viktigare roll i arbetet med att förbättra gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet.
- (6) Riktlinjerna kompletterar institutionernas ansträngningar för att göra gemenskapslagstiftningen lättillgängligare och begripligare, särskilt genom en officiell kodifiering av rättsakter samt genom omarbeting och förenkling av befintliga rättsakter.
- (7) Riktlinjerna är avsedda att användas internt inom institutionerna. De är inte rättsligen bindande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Allmänna principer

1. Gemenskapslagstiftningens rättsakter skall vara klart, enkelt och exakt formulerade.
2. Gemenskapens rättsakter skall utformas med hänsyn till aktens art och särskilt till om den är bindande eller ej (förordning, direktiv, beslut, rekommendation eller annan rättsakt).
3. Vid utformningen av rättsakter skall dessutom hänsyn tas till de personer som rättsakterna kommer att gälla, så att de på ett otvetydigt sätt kan få kunskap om sina rättigheter och skyldigheter, samt till dem som har till uppgift att genomföra rättsakterna.

4. Bestämmelser i rättsakter skall vara kortfattade, och innehållet skall vara så enhetligt som möjligt. Alltför långa artiklar och meningar, onödigt komplicerade formuleringar och överdrivet bruk av förkortningar bör undvikas.
5. Under hela det förfarande som leder fram till att rättsakter antas skall utkastet redigeras med ett ordval och en meningsbyggnad som tar hänsyn till att gemenskapslagstiftningen är flerspråkig. Begrepp eller terminologi som särskilt hänför sig till ett nationellt rättssystem skall användas med försiktighet.
6. Den terminologi som används i en och samma rättsakt skall vara konsekvent och överensstämma med terminologin i gällande rättsakter, särskilt dem inom samma ämnesområde.

Samma begrepp skall uttryckas med samma ord och de skall, i möjligaste mån, inte avvika från den innebörd som de har i allmänt, juridiskt eller tekniskt språkbruk.

Rättsaktens olika delar

7. Alla gemenskapens rättsakter av allmän karaktär skall utformas i enlighet med en standardiserad mall (titel, ingress, normativ del och, i förekommande fall, bilagor).
8. Rättsakternas titel skall innehålla så kortfattade och fullständiga uppgifter som möjligt om ämnet och får inte kunna vilseleda läsaren om bestämmelsernas innehåll. Vid behov kan titeln åtföljas av en förkortad version av titeln.
9. Syftet med beaktandemeningarna är att ange den rättsliga grunden för rättsakten och de viktigaste etapperna i det förfarande som har lett till att akten antagits.
10. Syftet med skälen i ingressen är att ge en kortfattad motivering för de grundläggande bestämmelserna i den normativa delen utan att återge eller omskriva deras lydelse. Skälen i ingressen skall inte innehålla några bestämmelser av normativ karaktär eller några politiska uppmaningar.
11. Skälen skall vara numrerade.
12. En bindande rättsakts normativa del skall inte innehålla några bestämmelser som saknar normativ karaktär, såsom t.ex. önskemål eller politiska förklaringar, eller bestämmelser som återger eller skriver om delar av eller artiklar i fördragen eller bekräftar en bestämmelse i gällande lagstiftning.

Rättsakter skall inte innehålla bestämmelser som återger innehållet i andra artiklar eller upprepar aktens titel.

13. Vid behov skall en artikel föras in i början av den normativa delen för att ange rättsaktens syfte och tillämpningsområde.
14. När de begrepp som används i rättsakten inte är entydiga bör de definieras i en enda artikel i början av rättsakten. Denna definition skall inte innehålla självständiga föreskrifter.
15. Den normativa delen skall i möjligaste mån utformas enligt en standardiserad mall (syfte och tillämpningsområde, definitioner, rättigheter och skyldigheter, bestämmelser om genomförandebefogenheter, förfaranderegler, tillämpningsåtgärder, övergångsbestämmelser och slutbestämmelser).

Den skall delas upp i artiklar och, beroende på textens omfattning och komplexitet, i avdelningar, kapitel och avsnitt. Om en artikel innehåller en förteckning bör varje del av förteckningen särskiljas genom ett nummer eller en bokstav hellre än genom streck-satser.

Interna och externa hänvisningar

16. Hänvisningar till andra rättsakter bör i möjligaste mån undvikas. En hänvisning skall klart och tydligt ange den rättsakt eller bestämmelse som den avser. Korshänvisningar (hänvisningar till en rättsakt eller en artikel som i sin tur hänvisar till den ursprungliga bestämmelsen) eller seriehänvisningar (hänvisning till en bestämmelse som i sin tur hänvisar till en annan bestämmelse) skall också undvikas.
17. En hänvisning i den normativa delen av en bindande rättsakt till en icke-bindande rättsakt medför inte att den senare blir bindande. Om önskemålet är att hela eller en del av den icke-bindande rättsakten skall bli bindande, bör den texten i möjligaste mån återges som en del av den bindande rättsakten.

Rättsakter om ändring

18. Varje ändring av en rättsakt skall uttryckas tydligt. Ändringarna skall göras i form av en text som förs in i den rättsakt som skall ändras. Att ersätta hela bestämmelser (en artikel eller en del av en artikel) är att föredra framför att införa eller stryka meningar, delar av meningar eller enstaka ord.

En rättsakt om ändring skall inte innehålla några självständiga grundläggande bestämmelser som inte också förs in i den ändrade rättsakten.

19. En rättsakt som inte i första hand syftar till ändring av en annan rättsakt kan i slutet innehålla ändringar av andra rättsakter som en följd av bestämmelserna i den nya rättsakten. Om ändringarna är betydande bör en särskild rättsakt om ändring antas.

Slutbestämmelser, upphävandeklausuler och bilagor

20. Bestämmelser om datum, tidsfrister, undantag, dispenser, förlängningar, liksom övergångsbestämmelser (angående de verkningar som rättsakten har på gällande förhållanden) och slutbestämmelser (ikraftträdande, tidsfrist för överföring och under vilken tid som rättsakten skall tillämpas) skall anges exakt.

I bestämmelserna om tidsfrist för överföring och tillämpning av rättsakterna skall en tidpunkt uttryckt i dag, månad och år anges. När det gäller direktiv skall dessa tidpunkter uttryckas på ett sätt som garanterar en lämplig överföringsperiod.

21. Rättsakter och bestämmelser som blivit obsoleta skall uttryckligen upphävas. När en ny rättsakt antas bör alla akter eller bestämmelser som därmed inte längre kan tillämpas eller har blivit överflödiga, uttryckligen upphävas.
22. Rättsaktens tekniska delar skall införas i bilagorna, till vilka hänvisning i varje enskilt fall skall ske i den normativa delen av rättsakten. Bilagorna får således inte innehålla några nya rättigheter eller skyldigheter som inte fastställs i den normativa delen.

Bilagorna skall utformas enligt en standardiserad mall.

EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ENATS OM FÖLJANDE ÅTGÄRDER FÖR GENOMFÖRANDET:

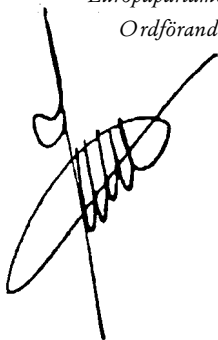
Institutionerna skall vidta de interna organisatoriska åtgärder som de anser vara nödvändiga för att säkerställa korrekt tillämpning av riktlinjerna.

Institutionerna skall särskilt

- ge sina juridiska avdelningar i uppdrag att inom ett år efter offentliggörandet av dessa riktlinjer utarbeta en praktisk gemensam handledning för de personer som deltar i utformningen av rättsakter,
- organisera sina interna förfaranden så att deras juridiska avdelningar, inbegripet juristlingvisterna, i god tid för sin egen institution kan utforma förslag till hur texter kan utformas med tillämpning av dessa riktlinjer,
- främja inrättandet av grupper med ansvar för texternas utformning vid de av institutionens organ eller avdelningar som medverkar i lagstiftningsförfarandet,
- se till att deras tjänstemän och anställda får utbildning i att utforma rättsakter och blir medvetna om flerspråkighetens följder för den redaktionella kvaliteten,
- främja samarbetet med medlemsstaterna för att förbättra förståelsen för de särskilda överväganden som måste göras när texterna utformas,
- uppmuntra utvecklingen och förbättringen av datorstödet för utformningen av juridiska texter,
- verka för ett gott samarbete mellan de avdelningar som har till uppgift att övervaka den redaktionella kvaliteten,
- ge de juridiska avdelningarna i uppdrag att, var och en för sin institution, utarbeta rapporter om de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt a—g.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 1998.

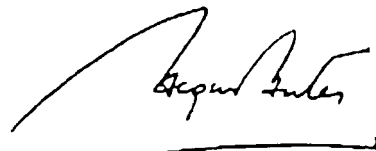
För
Europaparlamentet
Ordförande

För Europeiska
unionens råd
Ordförande

För Europeiska
gemenskapernas kommission
Ordförande

Förklaring från Europaparlamentet

Europaparlamentet anser att gemenskapens rättsakt skall vara självförklarande. Institutionerna skall inte anta några tolkningsförklaringar.

Antagandet av tolkningsförklaringar föreskrivs inte i fördragen och är oförenligt med gemenskapsrättens natur.

Rådets uttalanden

Rådet anser, i likhet med Europaparlamentet, att alla gemenskapens rättsakter borde vara förstaeliga i sig. Därför borde tolkningsförklaringar till rättsakterna undvikas i största möjliga utsträckning och innehållet i eventuella uttalanden i förekommande fall infogas i texten till rättsakten.

Det bör emellertid noteras att sådana tolkningsförklaringar som antas av gemenskapslagstiftaren, så vitt de inte motsäger den berörda rättsakten och så vitt de offentliggörs (så som föreskrivs i artikel 151.3 i EG-fördraget som det kommer att ändras genom Amsterdamfördraget), är förenliga med gemenskapsrätten.

Rådet anser det önskvärt att de allmänna principer för god redaktionell utformning som framgår ur de gemensamma riktlinjerna för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet i förekommande fall skall tjäna som inspirationskälla vid formuleringen av de rättsakter som antas i enlighet med avdelningarna V och VI i Fördraget om Europeiska unionen.

Rådet anser att det för att förbättra öppenheten i gemenskapens beslutprocess vore önskvärt att kommissionen fastställer att motiveringarna till dess lagsförslag i framtiden skall göras allmänt tillgängliga på lämpligaste sätt (t.ex. genom att offentliggöras i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, genom att spridas elektroniskt eller på något annat sätt).

Rådet anser att, förutom lagstiftarens antagning av officiella kodifieringar av rättsakter, borde Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, för att underlätta åtkomligheten av den gemenskapslagstiftning som varit föremål för många och betydande ändringar, förstärka det informella konsolideringsarbetet med rättsakterna och se till att dessa texter offentliggörs på ett bättre sätt. Tillsammans med de andra institutionerna borde man också undersöka lämpligheten i att vidta eventuella åtgärder för att underlätta en mer strukturerad användning av sådan omarbetningsteknik som möjliggör att i en enda rättsakt sammanställa en akts kodifiering och ändringar.
